

LEGENDA

JÓZEF OGÓREK

Przygody Piotra apostoła z Jezusem i tragedia bogatego i pragliwego kupca

1. Kiedy jeszcze Jezus – chodził po tym świecie
Nauczał narody – wszakże o tym wiecie
Raz wieczorem z Piotrem – ku miastu zdążali
Głodni i zmęczeni – schronienia szukali
2. Pyta Jezus Piotra – gdzie dziś spoczywać raczą
Tam gdzie gra muzyka? – czy tam gdzie dzieci płaczą?
Opodal herberga – tam muzyczka graje
Ciągnie Piotr Jezusa – a Jezus przystaje
3. Usiedli zmęczeni – gdy się posilili
Zaraz gospodarza – o nocleg prosili
Gospodarz wskazuje – tu muzyka blisko
A tutaj pod ścianą – Wasze legowisko
4. Pyta Jezus Piotra - skraju czy przy ścianie?
Ja śpię tutaj skraju – a ty śpij przy ścianie
Jezus dawno zasnął – a piotr obserwuje
Jak się para z parą – do tańca szykuje
5. W herberdzie co wieczór – bywały zabawy
W środku się bawili – pod ścianami ławy
Na których przygodni – nocą spoczywali
I nieraz przez bajki nocą uciekali
6. Tańczyli śpiewali – pięknie się bawili
I nagle się w gronie – o coś pokłócili
Muzyka zamilkła- czai się coś złego
I już się zaczęła – bójka na całego
7. Nagle bojówkarze – się tych przyczepili
Bo tu do Herbert – na nocleg przybyli
Bierzmy skaraja tego – już Piotrowi leją
Piotr jak kot się kręci – a oni się śmieją
8. Gdy na zajutrz z rana – z miasta wyruszyli
Piotr ledwo się włóczył – tak mu dokuczili
Ale gdy znów wieczór – do miasta wracali
Pyta Jezus Piotra – gdzie dziś będziemy spali?
9. I znów Piotr Jezusa – do herbergi wlecze
Ale przeznaczeniu – nie łatwo uciecze
Gdy się posilili – na nocleg wracali
Pyta Jezus Piotra – Jak dziś będziemy spali?

10. Połóż się ty skraju – ja przy ścianie panie
Jezus się położył – niechże tak się stanie
Niespokojny Piotr miał – jakieś złe zamiary
Złe duchy kusiły – Piotra nie do wiary

11. Wskazał Jezusowi – odpocząć na skraju
I myślał gdy w nocy – znów przyjdzie do boju
Wezmą z kraju pana – On pewny przy ścianie
Niechże Jezusowi – się też coś dostanie

12. Piotrze! Bój się Boga – co za myśli knujesz
Kiedy to Jezusa – na baty szykujesz
Jezus spał spokojnie – a Piotr obserwuje
Już się znowu zgraja – do bójki szykuje

13. I już obleżą – znane legowisko
Gdzie skraju spał Jezus – przy Piotrze blisko
Lecz jeden zawołał – zaczekaj! do zmiany
Skraju wczoraj dostał – weź tego od ściany

14. Ha ! wy nierobisie – hultaje i smyki
Nigdy nie dajecie – grosza do muzyki
I we dwójkę Piotra – bili bez litości
Tak go wymęczyli – do nieprzytomności

15. Piotrze! Coś uczynił – tak bardzo upadłeś
Komuś dołki kopał – a sam do nich wpadłeś
I zapłakał Piotruś – sumienie wzruszyło
Jezus go pocieszył- i znów dobrze było

16. A gdy wczesnym rankiem – do pracy wrócili
Widząc mnóstwo ludów – bardzo się cieszyli
Po pracy wieczorem – ku miastu zdążali
Głodni i zmęczeni – schronienia szukali.

17. Pyta Jezus Piotra – a gdzie dziś spoczniemy?
Tam gdzie dzieci płaczą? Może spróbujemy
Rzekł Piotr do Jezusa – Wybacz me słabości
Już się całkiem oddam Twojej opatrności.

18. Idą więc przez miasto – a gdy go minęli
Na zboczach dwa domy – i przy nich stanęli
Jedna chatka mała – ledwo się trzymała
A druga wysoka – schludna i wspaniała

19. W małej chatce młode – małżeństwo mieszkało
Biedne i uczciwe – lecz nie narzekało
Jezus tutaj zmierzał – do tej chatki małej

I z dala omijał – drugi dom wspaniały

20. Pragliwy bogaty – kupiec żył w tym domu
Nie udzielał nigdy – gościny nikomu
Patrzy Piotr na chatkę – gdzie Jezus wskazuje
Stara ledwo stoi – aż go strach przejmuje

21. I jakby dręczyła – go jakaś pokusa
Zaczekaj chwileczkę – rzekł Piotr do Jezusa
Jezus się rozgląda – Piotra znów ponosi
Wszedł do chatki kupca – i o nocleg prosi

22. Słyszac Piotra słowa – Kupiec trzęsie się ze złości
Zaraz się dowiemy jak Piotra ugości
Przywołał swe sługi – co wyście zrobili
Żeście tego draba – do domu wpuścili

23. Zróbcie z nim porządek – niechaj stąd ucieka
Bo tam na ulicy - jeszcze drugi czeka
I złapali Piotra - bezlitosne sługi
Zrzucili ze schodów – kopał jeden drugi

24. Potem na ulicę – zrzucili biednego
A gdy się pozbierał – rzekł Jezus do niego
Sam odczułeś Piotrze gościnność bogaczy
Oni nie zrozumia – co bieda znaczy

II

25. Zaraz zapukamy – tam gdzie dzieci płaczą
Może nas w gościnę – biedni przyjąć raczą
Idzie za Jezusem - Piotr poturbowany
Zmęczony i śpiący – i głodem nękanym

26. Jezus puka i wszedł – swe zamiary głosi
A gospodarz obu – do pokoju prosi
Witajcie nam mili – gość w domu Bóg w domu
Chleba u nas dosyć – nie braknie nikomu

27. Gdzie byście tu teraz – kiedy noc nadchodzi
Szukali schronienia – powiedzieli młodzi
Żonka zgrzała wodę – już się odświeżają
Potym do kolacji – przy stole siadają

28. Piotr wywała oczy – pokora go gniecie
Przecież dobrzy ludzie – jeszcze są na świecie
Kiedy nasi goście- kolację dokańczają
Młodzi małżonkowie – coś się naradzają

29. I tak małżonkowie – zgodnie uradzili

I na noc swe łożko – gościom odstąpili.
Jezus się upiera – ze to nie wypada
Ale Piotr już skraju na łożku usiada

30. Gospodarz bęch słomy – ze strychu przynosi
Rozkłada przy piecu – Jezusowi głosi
Tutaj z żoną będzie – nasze legowisko
Będzie nam tu ciepło – koło pieca blisko

31. Potem z gośćmi wspólnie Ojcie nasz zmówili
Aby noc tą przeżyć – tak Boga prosili
Gwiazdy migotały – obok dzieci spały
A chóry aniołów – Im do snu śpiewały

32. Śpijcie snym spokojnem – śpijcie mili goście
I wy gospodarze – dobrzy ludzie coś cie
Uhonorowali – i przytułek dali
Będziecie to całe – życie pamiętali

1. Kiedy nasi goście – rankiem się zbudzili
Młodzi już do stołu – śniadanie znosili
Potym dzieci wstały – i cała gromada
Na wspólne śniadanie – do stołu usiada

34 .A gdy po śniadaniu – już żegnać się mieli
Rzekł Jezus do młodych – czego byście chcieli?
I wy macie w życiu – nadzieje pragnienia
Powiedzcie mi szczerze - takie trzy życzenia

35. Byśmy zdrowi byli – dzieci wychowali
Po śmierci się razem – do nieba dostali
By w życiu nie brakło – powszechnego chleba
Rzekła młoda para – więcej nam nie trzeba

36. Jezusa wzruszyło – to skromne pragnienie
Jeszcze Wam zostało – rzekł jedno życzenie
Czyżby nie przydała – Wam się nowa chata
Ta już przestarzała – wysłużyła lata

37. Panie: nowa chatka –to tylko marzenie
Pewnie byśmy chcieli – to puste życzenie
Nowa chatka panie – to dużo kosztuje
My biedni a chatki – nikt nam niezfunduje

38. Nagle krzyk ratunku: - Boże co się dzieje
Wszystko zgrzypi jęczy – cały dom się chwieje
Zgroza aż na głowie – włosy dębem stoją
A dzieci się wszak – niczego boją

39. Stare ściany miejsca – nowe usuwają

Stare meble z domu – nowe wypychają
Boże i w jednej chwili – wszystko runąć musi
I wszystkich żyjących – w tych gruzach zadusi

40. I tak bezustannie – ciągle coś się dzieje
Jakiś niewidoczny – żywioł wciąż szaleje
A młodzi niewiedzą – co się imać mają
Wciąż w ekstazie lęku – razem się trzymają

41. I nagle jak przyszło – tak się uspokoiło
I teraz to dzieło – wszystkich zadziwiło
Och i co za odnowa – gdzie oko spojrzęło
Wszędzie wszystko nowe – aż serce się śmiało

42. Jezus z Piotrem cicho – z domu się wymknęli
I do swoich zajęć – razem się spieszyli
Kiedy gospodarze – się opamiętali
A gdzie nasi goście? Wzajem się pytali

43. Weszli ma podwórko – szukają wołają
Czy się nasi goście – gdzieś nie ukrywają
Zachwyceni dziełem – Boskiej Opatrzności
Nowe ogrodzenie – w granicach własności

44. A w tym ogrodzeniu – ogródeczek mały
A nim mnóstwa kwiatów – co z dala pachniały
Wokół domu czysto – Boska Opatrzności
Gospodarze z szczęścia – ronią łzy radości

45. Patrzą het daleko – w zakręcie przy moście
Jak się oddalają – nasi mili goście
Wrócili do domu – padli na kolana
Gorące modlitwy – ślą w niebios do Pana

V.

46. Gdy rano kupcowi – służba opowiada
Ze nowy dom przez noc – stanął u sąsiada
Słyszając cud nie wierzy – i nagłos się śmieje
I grozi że wszystkich – ze służby wyleje

47. Lecz nagle się zerwał – o cudzie mówili
Bez przyczyn go budzili – by się znieważyli
I wybiegł z chałupy – nagle go zatkało
To cud rzeczywisty – co się tutaj stało?

48. Wszedłszy do mieszkania – aż zadrzał z zazdrości
Młodzi na kolanach – niekryci radości
Patrzy po pokoju – tutaj wszystko nowe
Od najmniejszej rzeczy – i meble dębowe

49. Wstańcie mówi prędko – co się tutaj działo ?
Tu rzecz niemożliwa – jakże się to stało?
Przecież wczoraj jeszcze – tu rudera stała
A dzisiaj od rana – chatka okazała.

50. Gdy się gospodarze – trochę spamiętali
Całej rozciągłości – cud opowiadali
Tu wczoraj wieczorem – do nas zawitali
Dwojga gości którzy – schronienia szukali

51. Myśmy się cieszyli – gości powitali
Nakarmili – potem – na noc zatrzymali
Dziś rano rzekł jeden – gdy się żegnać mieli
Byśmy trzy życzenia – wypowiedzieć chcieli

52. Ostatnie życzenie – jest pan sam tu świadkiem
To cud nowa chatka – z tym Całym dodatkiem
Kupiec pilnie słucha – słowa wyłapuje
Bije się po głowie – i gorzko żałuje

53. Przecież najpierw u mnie – jeden z nich się zgłosił
Dla siebie i pana – o przytułek prosił
A ja dość brutalnie – się z nim obchodziłem
Kazałem wyrzucić – z domu wyprosiłem

54. Rzekł do gospodarzy – żeby mu wskazali
Którędy ci goście – w drogę się udali
Widzieliśmy panie – jak zakręt przy moście
Skręcali na północ – nasi mili goście

55. Gdy do domu wrócił – kazał do karety
W mig zaprzęgać konia – by zdążył do mety
Ruszył koń z kopyta – a kupca ponosi
I wciąż biczem konia – do galopu kosi

56. Trzy życzenia hura! Ja chcę być bogaty
Wybuduję zamek – nim piękne komnaty
Chcę mieć dużo złota – oj widzę w tej chwili
Że te dwie postacie – nasi goście mili

57. I już doskakuje kłania się i łamie
Żałuje że skrzywdził – i pokorą kłamie
Aby mógł dostąpić – łaski przebaczenia
By mu również dano – wyrzec trzy życzenia

58. Pan przewidział i rzekł – wracaj do roboty
A twoje życzenia – spełnią się do joty
Kupiec znów dziękuje – a w duchu się śmieje

Tak łotr osiągnął – życzenia nadzieje

59. I przez las kieruje – aby drogę skrócić
Życzenia go naglą – do domu powrócić
W lesie droga kiepska- korzenie koleje
I we wszystkie strony – kareta się chwieje

60. W jednej chwili podskok – już kupiec na ziemi
Wilgocią zbrudzony – od złości się pieni
Doskoczył do konia- i podniósł biczysko
Żebyś ty kanalio - połamał karczysto

61. Podskoczył bydlę- na ziemię runęło
Wedle życzenia kupca – kark sobie skrećilo
Leży kon9ik martwy – ach co za zmartwienie
Spełniło do joty – się pierwsze życzenie

62. Patrzy kupiec z żalem – na konia martwego
Muszę cię zostawić – lecz zdjął zaprzęg z niego
Włożył go sobie – sam karetę wlecze
By mu ją nie skradli i złośliwie rzecze:

63. Ja tu w tym upale – męczę się morduję
A żona na tyłku – w domu wyleguje
Żeby się psia mać – do dyszla przylepiła
I do domu ze mną – karetę ciągnęła

64. W tej chwili żona – krzyczy ratuj Boże
Ale rąk od dyszla - oderwać nie może
Kupiec klnie szaleje – co ja znów zrobiłem
Już drugie życzenie – tak marnie straciłem

65. Żona w niebogłosa – krzyczy błaga prosi
U kupca to żadnych – skutków nie przynosi
Ciągnij aby prędzej – do domu się dostać
W domu cię uwolnię z dyszla się wydostać

66. Przez pnie i koleje – korzenie wyboje
Któż się wyobrazi – takiej pracy znoje
Gdy się wycięzeni – do domu dostali
Kupiec się wymyka – i znów znika w dali

67. Żona wniebogłosa – krzyczy błaga prosi
Kupiec już nie słyszy – już go cos ponosi
Na wołanie krzyki – zbiegli się ludziska
Próbują oderwać - - ręce od dyszliska

68. I jakby zrośnięte – i drzewo i ciało
W żaden się to sposób – oderwać nie dało
Radzili radzili – i postanowili

I przy rękach z dyszla – kęś drzewa wyrznęli

69. Uwolnili z dyszla – baba odetchnęła
Lecz drzewa na rękach – już się nie pozbyła
Tak się dwa życzenia- nieszczęście skończyły
Ale przecież w darze – trzy życzenia były!

Finał

70. Biegnie kupiec znika – w jego posiadłości
Czuje się szczęśliwy – unosi z radości
Przecież mam życzenie trzecie – najważniejsze
Przepaścić nie mogę – bo to najcenniejsze

71. Ja chcę być bogaty – chcę mieć dużo złota
Będzie mi zazdrościć - ta biedna hołota
Będę wielkim panem – będą mi się kłaniać
Wielka straż przyboczna- będzie mnie ochraniać

72. rozciągnawszy ręce – na środku komnaty
Jeszcze raz zawołał – ja chcę być bogaty
Niechaj się więc spełnia – to trzecie życzenie
Ja chcę dużo złota- złoto niechaj płynie

73. Ze ścian i sufitu – strugą złoto płynie
Kto wie? Jakże będzie – miało przeznaczenie
On w środku pokoju – spogląda radośnie
Wokół niego ciągle – góra złota rośnie

74. Sypia się złocisz – same nowe lśniące
Jakby malowane – i oko cieszące
Góra złota rośnie – a on w niej maleje
Ha i to wszystko moje – woła i szaleje

75. A sumienie ciągle – ostrzega i prosi
U kupca żadnego – skutku nie przynosi
Kupcze: wołaj dosyć jeszcze nie za późno
Kupcze: wołaj dosyć bo będzie za późno

76. Chciwość i pragliwość – granice przebrały
Góry złota rosły – już głowy sięgały
Nagle – już za późno – kupca w gardle krztusi
Chce zawołać dosyć ! lecz złoto już dusi

77. Zbiegli się ludziska - i dnia następnego
Znaleziono kupca – w pokoju martwego
Złoto które potem – tajnie zniknąć miało
Żadne ludzkie oko – nigdy niewidziało

78. Trzy życzenia młodym – radość szczęście dały

A życzenia kupca – nieszczęściem się stały
Morał tej legendy – ostrzeżenie głosi
Pragliwość pożytku – w życiu nie przynosi

79. Prosto hen za miastem – chata kupca stała
Ludzie ją mijali – postrachem być miała
Jakaś czarna postać – co noc się zjawiała
Węszyła w pokojach – wciąż czegoś szukała